8. In quolibet peccatore averſio à Deo eſt præter intentionem ejus, 12. *q.* 77. 6. *ad* 1. & 22. *q.* 46. 2. *ad* 2.

9. Peccata carnalia plus habent de converſione, quam de averſione, ſed ſpiritualia é converſo, 12. *q.* 73. 5. *c.*

10. Peccatorum contrarietas eſt ratione converſionis, ſed eorum convenientia & reatus ratione averſionis, 12. *q.* 73. 1. *o.* item *q.* 113. 2. *ad* 3. & 3. *q.* 8. 7. *ad* 3. & *q.* 86. 3. *ad* 3. & *q.* 88. 1. *c.*

11. Peccato mortali debetur pœna damni infinita, ratione averſionis; ſed pœna ſenſus finita, ratione converſionis, 12. *q.* 87. 4. *o.* item 22. *q.* 79. 4. *ad* 4. & 3. *q.* 86. 4. *c.*

12. In peccatis contra virtutes theologicas prius eſt averſio, quam converſio, in aliis autem é converſo, 22. *q.* 2.1. *ad* 1. item 3. *c.*

13. In odio Dei prius eſt averſio, quam converſio, in aliis autem è converſo, 22. *q.* 34. 2. *c.*

14. In ſuperbia prius eſt averſio, quam converſio, in aliis autem é converſo, 22. *q.* 162. 6. *c. ad* 2. item 7. *c.*

1. Augmentum eſt motus non continuus, 12. *q.* 52. 3. *c.* item 22. *q.* 24. 6. *c.*

2. Augmentum formarum tripliciter terminatur, ſcilicet ratione formæ, agentis, & ſubjecti, 22. *q.* 24. 7. *c.* item 3. *q.* 7. 12. *c.*

3. Formę ſpecificæ reſpectu alterius, quædam augentur ratione ſui & ſubjecti; ut motus, ſanitas, & quilibet habitus, ſed abſolute ratione ſubjecti tantum, ut qualitates ſenſibiles. Primarum aliquæ, non omnes, augentur per additionem, non autem ſecundæ, ſed per hoc quod ſubjectum magis participat eandem formam, 12. *q.* 52. 1. 2. *o.* item *q.* 53. 2. *ad* 3. item *q.* 66. 1. 2. *o.* item 22. *q.* 24. 5. *ad* 1.

4. Scientia augetur ſecundum intenſionem actus dupliciter, ſcilicet ex parte ſubjecti, & ſecundum numerum objectorum, ſed virtus tantum primo modo, 12. *q.* 52. 2. *c.* item *q.* 66. 1. *o.* item 22. *q.* 24. 4. *ad* 1. item 5. 6. *ad* 1.

5. Opinio quadruplex de augmento formarum, 12. *q.* 52. 1. *c.*

6. In magnitudine corporali augmentum eſt duplex, ſcilicet per additionem, ut in viventibus, vel per intenſionem, ſicut in rarefactione, 12. *q.* 52. 2. *ad* 1. item 22. *q.* 24. 5. *ad* 1.

7. Motus, manente eadem ſpecie, augetur tripliciter, ſcilicet per additionem temporis, vel viæ, vel participatione ſubjecti, 12. *q.* 52. 2. *c.*

8. Augens habitum, ſemper facit aliquid in ſubjecto, non quidem formam novam, ſed quod ſubjectum perfectius participet formam præexiſtentem, vel quod amplius ſe extendat, 12. *q.* 52. 2. *ad* 2. item *ad* 3. & 22. *q.* 24. 5. *ad* 3.

9. Habitus corporales non multum videntur augeri per additionem, ſed per tranſmutationem primarum qualitatum, quæ non augentur, niſi per intenſionem ex parte ſubjecti participantis, 12. *q.* 52. *c. fin.*

10. Omnis forma augetur, ideſt ſuſcipit magis & minus, niſi conſiſtat in indiviſibili, ut ſpecies numeri, vel ſecundum numeros, ut quantitates continuæ, figuræ, & relationes, vel det eſſe ſubſtantiale, 12. *q.* 52. 1. 2. *o.* item 3. *q.* 7. 12. *c.*

11. Augmentum formarum nominatur ad ſimilitudinem augmenti corporum, 12. *q.* 52. 1. *c.*

12. * Corpus hominis augetur per additionem materiæ, 1. *q.* 119. 1. *c.*

1. Augurium eſt divinatio à garritu avium ſumpta; ſed auſpicium à motu avium, 22. *q.* 95. 3. *c.*

2. Eſt illicitum in iis quæ non cauſantur à cælis, vel quæ non pertinent ad aves, 22. *q.* 95. 7. *o.*

Per avium garritus, & motus, & alias diſpoſitiones, poſſunt futura præcognoſci, non ſicut per cauſas futurorum eventuum, ſed ſicut per ſigna, 22. *q.* 35. 7. *c.*

1. Auguſtinus ſequitur Platonem, quantum poteſt, ſalva fide, 1. *q.* 66. 2. *ad* 1. & *q.* 77. 5. *ad* 3. & *q.* 84. 5. *c.* item 22. *q.* 23. 2. *ad* 1.

1. Aureola martyrum eſt ſimpliciter potior cæteris, virginum diuturnior, confeſſorum vero periculoſior, 22. *q.* 152. 5. b. 1. *c.*

2. Ex ratione operis meritorii quoddam accidentale præmium debetur eſſentiali præmio, quod aureola appellatur, s. *q.* 96. 1. *o.*

3. Cum fructus hoc loco conſiſtat in gaudio diſpoſitionis operum, & aureola in gaudio perfectionis operum, non eſt idem fructus quod aureola, s. *q.* 96. 2. *o.*

4. Continentię magis debetur fructus, quam alii virtuti, cum ea virtus præcipue hominem liberet à ſubjectione carnis, ratione cujus fructus ei reſpondet, s. *q.* 96. 3. *c.*

5. Convenienter aſsignantur tres fructus tribus continentiæ partibus: conjugali enim continentiæ triceſimus, viduali ſexageſimus, virginali centeſimus fructus debetur, s. *q.* 96. 4. *c.*

6. Cum per virginitatem ſingularis quędam victoria contra carnem obtineatur, virginibus quibus propoſitum fuit virginitatis perpetuo ſervandæ, aureola ex merito debetur, s. *q.* 96. 5. *o.*

7. Quemadmodum virginibus, ſic & martyribus aureola debetur, tum propter victoriam paſsionum martyrii, tum propter cauſam pugnæ, s. *q.* 96. 6. *c.*

8. Sicut virgines, & martyres, ita doctores aureolam conſequuntur, propter victoriam quam obtinent adverſus diabolum per prædicationem & doctrinam, s. *q.* 96. 7. *o.*

9. Quanquam competat Chriſto aureola, cum ſtrenue pugnaverit, & vicerit, non tamen aureola ei debetur, s. *q.* 96. 8. c.

10. Angelis non competit habere aureolam, s. *q.* 96. 9. *o.*

11. Cum aureola ſit gaudium de his operibus, quorum gratia ea debetur, proprie in mente eſſe dicitur, quamvis etiam aliquis decor ex gaudio aureolæ in corpore reſultet, s. *q.* 96. 10. *c.*

12. Cum virgines, martyres, & doctores in perpetua pugna ſint, & victoriam ex ea conſequantur, merito eis aſsignatæ ſunt tres aureolæ, s. *q.* 96. 11. *c.*

13. Simpliciter loquendo, aureola martyrum eſt omnium potiſsima, s. *q.* 96. 12. *c.*

14. Cum meritum ſit cauſa præmii, conſequens eſt ut ſicut pręmio pręmium eſt majus, ſic aureola una major altera eſſe dicatur, s. *q.* 96. 13. *o.*

1. Aurum habet vim lætificandi, 22. *q.* 37. 2. *ad* 1.

1. Auſteritas eſt pars potentialis temperantiæ, ſc. virtus refrænans loquacitatem, 22. *q.* 143. *c.*

2. Ut virtus non excludit omnes delectationes, ſed tantum ſuperfluas, & inordinatas; ideo videtur pertinere ad amicitiam, ideſt ad affabilitatem, vel ad eutrapeliam, ideſt ad jucunditatem, 22. *q.* 168. 4. *ad* 3.

3. * Auſtera ſeveritate peccata proximi dijudicans, ac ſi ipſe eſſet juſtus, eſt ſuperbus, inquantum ſcil. aliquis propria peccata parvipendens ſeipſum proximo præfert in corde ſuo, 22. *q.* 33. 5. *c.*

Auctoritas Dei prævalet rationi humanæ, multo magis quam auctoritas philoſophi rationi debili alicujus pueri, 1. *q.* 1. 8. *ad* 2.

1. Auxilium maximum ad omnia calor, & ſpiritus ſunt animali, 12. *q.* 44. 1. *ad* 2.

2. Homo non poteſt habere auxilia, é inſtrumenta determinata à natura, ſicut alia animalia, quia eſſet contra complexionem ejus, & etiam infinitis indiget, 1. *q.* 76. 5. *ad* 4. & *q.* 91. 3. *ad* 2. & 12. *q.* 5. 5. *ad* 1.

3. Naturale eſt cuilibet dolenti uti quocumque auxilio ad repellendum nocivum præſens, quod infert dolorem, 12. *q.* 44. 1. *ad* 2.

4. Quilibet homo indiget auxilio divino, & humano, 22. *q.* 129. 6. *ad* 1.

B

Balaam vere prophetavit ex inſpiratione Dei, licet eſſet propheta dęmonis, 22. *q.* 172. 6. *c.* & *ad* 1.

Ballivus operatur per regem, & é converſo, quia eſt dominus ſui actus. Non autem martellus operatur per fabrum, 1. *q.* 36. 3. *ad* 4. & 22. *q.* 90. 1. *c.*

Balneum intrare non licebat antiquitus filio cum patre, ne ſe invicem viderent nudos, 22. *q.* 154. 9. *c.*

Banauſia eſt vitium contrarium parvificentiæ. Et dicitur à furno, quia quaſi ignis conſumit omnia, 22. *q.* 135. 2. *o.*

1. Baptiſmus Joannis fuit convenienter inſtitutus, quadruplici ratione; ſcilicet primo, quia oportebat Chriſtum à Joanne baptizari, ut conſecraret baptiſmum. Secundo ut Chriſtus per baptiſmum Joannis manifeſtaretur. Tertio ut ſuo baptiſmo aſſuefaceret homines ad baptiſmum Chriſti. Quarto ut ad pœnitentiam homines inducens prępararet ad digne ſuſcipiendum baptiſmum Chriſti, 3. *q.* 38. 1. *o.*

2. Nominatur ab ipſo, triplici ratione, ſc. Primo quia ipſe fuit ſui baptiſmi inſtitutor aliquo modo. Secundo quia nihil in illo baptiſmo efficiebatur, quod Joannes non faceret. Tertio quia ſibi ſoli erat datum illius baptiſmi miniſterium, 3. *q.* 38. 2. *ad* 1.

3. Fuit à Deo per auctoritatem, & à Joanne per miniſterium, 3. *q.* 38. 2. *o.*

4. Non fuit commendatus aliquo præcepto Dei in ſacra ſcriptura, quia parum erat duraturus, 3. *q.* 38. 2. *ad* 3.

5. Erat præparatorius ad baptiſmum Chriſti, 3. *q.* 38. 1. 3. *o.* & *q.* 70. 1. *ad* 3.

6. Erat quaſi proteſtatio, & profeſsio pœnitentiæ, quam imponebat baptizatis, 3. *q.* 38. 3. *ad* 1.

7. Non imprimebat characterem, 3. *q.* 38. 6. *c.*

8. Nec in eo peccata remittebantur, 3. *q.* 68. 6. *ad* 1.

9. Non conferebat gratiam, ſed tantum effectum hominis, 3. *q.* 38. 2. *c.* & 3. *o.* item 6. *c.*

10. Circumciſio quoad neceſsitatem inſtituta erat ut remedium contra peccatum originale, ſed baptiſmus Joannis ut aſſuefaceret ad baptiſmum Chriſti, 3. *quæſt.* 70. 1. *ad* 3.

11. Chriſtus inhibuit Apoſtolis gentibus evangelium prædicare ante paſsionem, & reſurrectionem ſuam. Unde multo minus conveniebat, per Joannem gentiles ad baptiſmum admitti, 3. *q.* 38. 4. *ad* 3.

12. Chriſtus voluit baptizari baptiſmo Joannis à Joanne, ſextuplici ratione; ſcilicet

ad 2. item 3. q. 48. 1. c. & q. 49. 1. c. & q. 62. 1. 2. c. item q. 68. 1. c. & 5. ad 1. & q. 69. 2. c. ad 1. & 3. 4. 5. 6. 10. c. & q. 73. 3. ad 1.

138. Incorporatur Chriſto, 3. q. 62. 1. c. & q. 68. 1. c. ad 1. & 2. 4. c. & 5. c. ad 1. & q. 69. 2. 3. 4. c. & 5. o. & 7. ad ad 1.

139. Fides incorporat Chriſto mentaliter, baptiſmus autem corporaliter, ſine cujus propoſito neutrum fieri poteſt, 3. q. 69. 5. ad 1.

140. Baptiſmus eſt ſacramentum paſsionis, & mortis Chriſti, 3. q. 73. 3. ad 3.

141. In baptiſmo homo participat totaliter virtutem paſsionis Chriſti, non autem in pœnitentia, 3. q. 86. 4. ad 3.

142. Baptiſmus configurat Chriſto paſſo per immerſionem, reſurgenti per nitorem aquæ, aſcendenti per levationem, 3. q. 66. 2. 3. 9. c.

143. Ante Baptiſmum actualiter ſuſceptum, aliquis rem baptiſmi conſequitur, ex propoſito ſuſcipiendi Baptiſmum, 3. q. 68. 2. o. item 3. c. item q. 80. 1. ad 3.

144. Homo per baptiſmum in mortem Chriſti baptizatur, & ei commoritur, & conſepelitur, 22. q. 147. 5. c. item 3. q. 49. 3. ad 2. & q. 51. 1. c. & q. 61. 1. ad 2. & q. 66. 3. c. & 9. c. ad 5. item q. 68. 5. 7. c. & q. 80. 10. ad 1. & q. 86. 4. ad 3.

145. Efficacia baptiſmi eſt à paſsione Chriſti, & á Spiritu Sancto, 3. q. 66. 6. c. ad 1. & 10. ad 1. & 11. c. ad 1. & 12. c. & q. 69. 1. o.

146. Baptiſmus datus à meliori non eſt melior, quia efficaciam habet ex merito paſsonis Chriſti, & non alterius, 3. q. 64. 1. ad 2. item q. 82. 6. ad 2.

147. Effectus principalis baptiſmi eſt delere peccata. 3. q. 39. 5. c. fin. item q. 79. 5. ad 1.

148. Remiſsio culpæ fit in baptiſmo virtute materię, ſed principalius virtute formæ, ex qua etiam materia virtutem recipit, 3. q. 86. 6. c.

149. Effectus baptiſmi eſt tollere omnia peccata præterita, & præſentia, non autem futura, 3. q. 69. 10. o. ad 3.

150. Impedit peccata futura, ne fiant, 3. q. 68. 3. ad 3.

151. Omnibus æqualiter aufert omnem culpam, & omnem pœnam, 3. q. 67. 3. c. item q. 68. 2. ad 2. item q. 69. 8. o.

152. Principaliter ordinatus eſt contra peccatum originale, 3. q. 66. 9. c. fin.

153. Delet omnem culpam originalem, & mortalem, & quandoque venialem, 3. q. 68. 7. ad 3. item q. 69. 1. c. item 4. 6. ad 2. item 7. c. item 8. ad 1. item 10. c. ad. 2. item q. 70. 4. ad 5. item q. 71. 3. c. item q. 79. 5. ad 1. item q. 84. 1. ad 1. item 4. c. item q. 77. 1. ad 2.

154. Statim tollit pœnas, & infectiones peccati originalis quoad perſonam, non autem quoad naturam, niſi in fine, 12. q. 81. 3. ad 2. & q. 85. 5. ad 2. item q. 87. 7. ad 1. item q. 109. 8. 9. c. ad 1. & 10. c. ad 3. & 22. q. 104. 6. ad 1. & 3. q. 49. 3. ad 3. & q. 52. 5. ad 2. & q. 68. 1. ad 2. & q. 69. 3. o. & 7. ad 3.

155. Per baptiſmum fomes mitigatur, ne dominetur, 3. q. 66. 3. c. item q. 69. 4. ad 3.

156. Baptiſmus per gratiam minuit fomitem, inquantum inclinat in contrarium, ſed non totaliter tollit uſque ad beatitudinem, 3. q. 39. 5. c. & & q. 86. 5. c. fin.

157. Abſolvit ab omni pœna, 3. q. 68. 5. o. item q. 69. 2. o. item 7. c. item 10. ad 3. item q. 70. 4. ad 5. item q. 79. 5. ad 1. item q. 84. 1. ad 1. & q. 86. 4. ad 3.

158. Non tollit pœnam hominis. Ideo homicida poteſt puniri, licet pium eſſet ei parcere, 3. q. 69. 2. ad 3.

159. Fictio non removetur per baptiſmum, ſed per pœnitentiam, 3. q. 69. 9. ad 2. & 10. ad 2. & ad 3.

160. Ad effectum baptiſmi exequendum in ficto concurrit per ſe baptiſmus, ſed pœnitentia per accidens, removendo fictionem, 3. q. 69. 10 ad 2.

161. Fictio mortalis impedit ſimpliciter effectum baptiſmi, ſed venialis quoad venialia tantum, 3. q. 69. 3. o. & q. 87. 3. ad 2.

162. Fictione recedente, baptiſmus habet proprium effectum, 3. q. 69. 10. o.

163. Aliquis dicitur ad baptiſmum fictus accedere quadrupliciter, ſcilicet non credens, contemnens baptiſmum, non ſervans ritum Eccleſiæ, & indevotus, ideſt non volens ſacramentum, & rem ſacramenti, 3. q. 69. 9. c.

164. Indiſpoſitio voluntatis contraria gratiæ impendit ſecundum effectum baptiſmi, ſcilicet gratiam, non autem primum, ſcilicet characterem, 3. q. 69. 9. o.

165. Error circa baptiſmum non impedit acceptionem characteris, dummodo intendat facere, vel accipere quod Eccleſia dat, licet credat illud nihil eſſe, 3. q. 64. 9. ad 1. & q. 68. 8. ad 3.

166. Baptiſmus triplex, ſcilicet ſanguinis, flaminis, & fluminis, 3. q. 66. 11. o.

167. Sanguinis eſt melior, & efficacior cæteris baptiſmis, 3. q. 66. 12. o.

168. Includit baptiſmum flaminis, non autem è converſo, 3. q. 66. 12. ad 2.

169. Supplet baptiſmum fluminis in neceſsitate ſolum, 3. q. 66. 11. o.

170. Baptiſmus ſanguinis, & flaminis non ſunt ſacramenta, quia conveniunt cum ſacramento in cauſando, non autem in ſignificando, 3. q. 66. 11. ad 2. & 12. ad 1.

171. Pœnitentia dicitur baptiſmus flaminis, quia ſine baptiſmo ſufficit ad ſalutem in neceſſitate tantum, 3. q. 66. 11. c.

172. Pueri non poſſunt ſalvari ſine baptiſmo ſanguinis, vel fluminis, 12. q. 113. 3. ad 1. & 3. q. 67. 3. c. & q. 68. 3. c. & q. 73. 3. c.

173. Sanguinis non imprimit characterem, quia non habet efficaciam baptiſmi ſacramentalis, ſed meritum, 3. q. 66. 11. ad 2. item 12. c. ad 1.

174. Sanguinis liberat ab omni culpa, & omni pœna, ex virtute paſsionis Chriſti, cui conformat, 22. q. 124. 1. ad 1. & 3. q. 68. 2. ad 1. item q. 87. 1. ad 2.

175. Baptizatus baptiſmo flaminis conſequitur emundationem, ſed accipiens ſacramentum conſequitur majorem gratiam, 3. q. 69. 1. ad 2. & 4. ad 2. & q. 80. 1. ad 3. & q. 90. 3. ad 2.

176. Baptiſmum debet præcedere catechiſmus, 3. q. 71. 1. o.

177. Unctio triplex in baptiſmo, ſcilicet oleo catechumenorum, & bis chriſmate, 1. q. 66. 10. ad 2. & q. 71. 3. ad 4. & q. 72. 11. ad 3.

178. Baptizati liniuntur chriſmate in fronte, ne erubeſcant, 3. q. 72. 9. c.

179. Aures baptizandorum liniuntur ſputo, ut aperiantur ad verbum Dei, nares vero ad odorem bonæ famæ, non autem oculi, quia pertinent ad intentionem, per quam non habetur fides, 3. q. 71. 2. 3. c.

180. Sal ponitur in os baptizandi, ut habeat diſcretionem in ſermone fidei, 3. q. 71. 2. o.

181. Baptizatis datur veſtis alba in ſignum reſurrectionis futuræ, & puritatis conſervandæ, 3. q. 66. 10. ad 4. & q. 71. 3. ad 4.

182. Eorum, quæ fiunt poſt baptiſmum, aliqua tantum ſignificant, ut veſtis alba novitatem vitæ; aliqua etiam efficiunt, ut unctio in vertice conſervationem gratiæ baptiſmalis, 3. q. 71. 3. ad 4.

183. Baptiſmus eſt unus tantum ſimpliciter, ſed ſecundum qui ſunt novem, quia diluvium, tranſitus maris, & lotiones legis, erant figuræ; baptiſmus Joannis diſpoſitio, baptiſmus Chriſti cauſa efficaciæ, baptiſmus ſanguinis, & flaminis, & pœnitentia ſecundum proportionem effectus, & baptiſmus aquæ, & ſpiritus, 3. q. 66. 11. ad 3. & q. 70. 1. ad 2. & ad 3.

184. Pro baptiſmo non debet commiti ſimonia, 22. q. 100. 2. c. ad 1.

185. Baptiſmata Phariſeorum erant vana, ad munditiam carnis tantum ordinata, 1. q. 38. 1. ad 3.

Barnabas, & Paulus diſcordaverunt præter intentionem eorum, providentia Dei, 22. q. 37. 1. ad. 3.

Bartholomæus miraculoſe occultabat ſe, & ſe oſtendebat ſicut volebat, 3. q. 54. 1. ad 2.

Baſiliſcus non interficit viſu, ſed vapore, ſicut menſtruata inficit ſpeculum, 1. q. 117. 3. ad 2.

1. Beatitudo. Eſt operatio, & ultima perfectio, 12. q. 3. 2. o. & 5. c. & q. 55. 2. ad 3.

2. Eſt vita æterna, non quidem eſſe, ſed operatio, 1. q. 10. 3. c. & q. 18. 2. ad 3. & 12. q. 3. 2. ad 1. & 22. q. 18. 2. ad 2.

3. Viſio Dei per eſſentiam eſt tota eſſentia beatitudinis, 1. q. 1. 4. c. item q. 12. 1. c. item 4. o. item 6. b. item 8. ad 4. item q. 26. 2. 3. c. & q. 62. 1. 2. 9. c. & 12. q. 3. 4. 8. o. item q. 4. 4. 5. c. item q. 5. 1. 4. 5. item 22. q. 2. 3. c. item q. 5. 1. c. item q. 173. 1. c. item q. 180. 4. c. item 3. q. 52. 5. c. item q. 59. 5. ad 1.

4. Gloria eſſentialis beatitudinis eſt, quam habet homo non apud hominem, ſed apud Deum, 12. q. 2. 3. ad 1. & q. 4. 8. ad 1.

5. Beatitudo eſt ſummum bonum, 1. q. 26. 3. ad 1. & 12. q. 3. 1. ad 2. item q. 5. 2. ad 2. item q. 19. 9. c.

6. Habet rationem præmii, 1. q. 26. 1. ad 2. item q. 62. 4. c. item 12. q. 2. 2. ad 1. item q. 5. 7. c.

7. Eſt finis rationalis naturæ tantum, 1. q. 23. 1. c. ad 2. item q. 26. 1. 2. c. item q. 62. 1. 4. c. item 12. q. 3. 1. ad 3. item q. 55. 2. 1. ad 3. item q. 69. 1. c. item 22. q. 118. 7. c.

8. Ut finis quo eſt aliquid creatum, non autem ut finis quod, 1. q. 20. 3. o. item 12. q. 3. 1. o.

9. Eſt ultima perfectio hominis, 1. q. 62. 3. 4. c. item q. 73. 1. c. item 12. q. 3. 2. c. ad 4. item 6. c.

10. Eſt proprium hominis bonum, 12. q. 6. o.

11. Eſt bonum perfectum naturæ intellectualis, apprehenſum per intellectum, 1. q. 26. 1. 2. c. item 12. q. 3. 2. ad 2.

12. Eſt ſtatus omnium bonorum congregatione perfectus, ſecundum Boetium, 1. q. 26. 1. ad 1. & 12. q. 3. 2. ad 2. & 3. ad 2. & q. 4. 7. ad 2.

13. Nihil aliud eſt quam gaudium de veritate, 12. q. 4. 3. c. fin.

14. In vita activa quæ circa multa occupatur, eſt minus beatitudinis quam in contemplativa, quæ verſatur circa unum, ſcilicet circa veritatis contemplationem, 12. q. 3. 2. ad 4. & 5. c. & q. 4. 7. c.

15. De ratione beatitudinis ſunt tria, ſcilicet bonum perfectum, per ſe ſufficientia, & delectatio, 22. q. 118. 7. c.

16. Conſiſtit in duobus, ſcilicet in viſione Dei, & delectatione fruitionis, 12. q. 3. 4. c.

17. Eſſentia beatitudinis conſiſtit in actu intellectus, ſed delectatio ejus in voluntate, 1.

ejus declarata eſt Joannis tertio, uſus autem ejus incepit, quando miſsit Apoſtolos, 3. q. 66. 2. o. item q. 75. 5. ad 4.

69. Fuit in præcepto omnibus ſtatim poſt paſsionem Chriſti, non autem ante, 3. q. 66. 2. o.

70. Omnes tenentur baptizari, 3. q. 68. 1. o. & q. 70. 2. ad 3. item ad 4. item q. 84. 5. c.

71. Nullus poteſt ſalvari ſine baptiſmo in actu, vel in propoſito, 12. q. 113. 3. ad 1. & 3. q. 68. 2. o. & q. 72. 6. ad 1.

72. Intentio propria eſt neceſſaria in baptizando habente uſum rationis, in non habente autem ſufficit intentio Eccleſiæ, 3. q. 68. 7. o. & 8. ad 3. & 9. ad 1. item 11. c. ad 1. item q. 69. 1. ad 2. & 9. o. & q. 71. 3. ad 3.

73. Intentio eſt neceſſaria in baptizante, 3. q. 66. 8. ad 3.

74. Baptiſmus eſt proteſtatio fidei, 3. q. 66. 1. ad 1. & q. 78. 3. ad 6.

75. Dicitur ſacramentum fidei, quia fides Eccleſiæ, & ejus qui baptizatur, operatur ad efficaciam baptiſmi, & etiam baptizati profitentur fidem, 12. q. 102. 5. ad 3. & 3. q. 39. 5. c. item q. 66. 1. ad 1. & 3. c. item q. 68. 1. ad 1. & 4. ad 3. & q. 70. 1. c. ad 3. item 2. c. & q. 71. c. ad 3. & q. 73. 3. ad 3. item q. 78. 3. ad 6.

76. Fides eſt neceſſaria in baptizandis adultis quoad gratiam, non autem quoad characterem, 3. q. 68. 8. o. & q. 71. 3. ad 3.

77. * Noviter baptizatis non indicitur jejunium uſque ad Pentecoſten. Et hoc oſtendit, quod non ſunt de neceſsitate ad difficilia cogendi, antequam per ſpiritum ſanctum interius ad hoc inſtigentur, ut difficilia propria voluntate aſſumant, 22. q. 189. 1. ad. 4.

78. Fides non eſt neceſſaria in baptizantibus, 3. q. 64. 9. o. item q. 68. 8. c.

79. In habentibus uſum rationis baptizandis requiritur contritio, ſive devotio, quoad rem ſacramenti; ſed intentio, ſive voluntas, quoad ſacramentum, 3. q. 68. 7. ad 2. & q. 86. 2. ad 1.

80. Confeſsio non eſt de neceſsitate baptiſmi, 3. q. 68. 6. o.

81. Ad baptiſmum non requiritur manus impoſitio, 3. q. 84. 4. c. ad 2.

82. Baptizati tenentur ad reſtitutionem male ablatorum, 3. q. 68. 5. ad 3.

83. Prima cauſa & auctoritas efficaciæ baptiſmi eſt trinitas, ſed ſecundaria & meritoria eſt paſsio Chriſti, 3. q. 66. 5. c. ad 5.

84. Cauſa baptiſmi duplex ſc. prrncipalis dans virtutem ei, ideſt Trinitas; & inſtrumentalis, ſcilicet miniſter, 3. q. 66. 5. c. item 8. ad 1. item q. 67. 4. ad 3.

85. Sacerdos eſt proprius miniſter hujus ſacramenti, non autem diaconus, niſi in neceſsitate, 3. q. 67. 1. 2. o. & 3. ad 1. & ad 2.

86. Baptiſmus ſolemniter celebratus debet ſumi à presbytero curato, vel ejus vice, 3. q. 67. 4. ad 2.

87. Sacerdos malus baptizans peccat mortaliter, niſi in neceſsitate, & ſine ſolemnitate, 3. q. 64. 6. ad 3.

88. Recipiens baptiſmum, vel alia ſacramenta á miniſtro malo non præciſo non peccat, niſi communicet ei in peccato, ſcilicet inducendo eum ad miniſtrandum, 22. q. 30. 4. ad 1. & 3. q. 64. 6. ad 2.

89. Omnis homo cujuſcumque ſexus, vel cultus, etiamſi ſit Judæus, vel Paganus, poteſt baptizare in neceſsitate ſi deſit miniſter aptior, 22. q. 39. 4. ad 1. & q. 100. 2. ad 1. & 3. q. 67. 3. 4. 5. o. & 8. ad 1. & q. 82. 1. ad 3. & 7. ad 2.

90. Si laicus vel mulier ſine neceſsitate baptizet, peccat & cooperans ei, ſed non reiteratur, 3. q. 57. 3. ad 1. & 4. ad 3.

91. Si laicus præſente clerico, vel non ſacerdos, præſente ſacerdote, vel mulier, præſente viro, baptizent, peccant, 3. q. 67. 4. o.

92. Unus poteſt ſimul plures baprizare ſi ſit neceſsitas, 3. q. 66. 5. ad 4. & q. 67. 6. ad 2.

93. Plures non poſſunt eumdem baptizare, 3. q. 66. 5. ad 4. & q. 67. 6. o.

94. Si unus eſt mancus, & alter mutus, non poſſunt baptizare, 3. q. 66. 5. ad 4. & q. 67. 6. ad 3.

95. Nullus poteſt ſe baptizare, tamen propter contritionem, & devotionem ſalvaretur, 3. q. 66. 5. ad 4. q. 68. 2. o. item 7. o. & q. 82. 4. ad 2.

69. Pueri ſunt baptizandi, 12. q. 113. 3. ad 1. item 3. q. 39. 3. ad 1. item q. 68. 9. o.

97. Baptizantur in fide militantis Eccleſiæ, quæ ſi per impoſsibile deficeret, ſuppleret Eccleſia triumphans, 3. q. 68. 9. o. & 12. c. ad 1. & q. 69. 6. ad 3. & 8. c. & q. 71. 1. ad 2. & 3. ad 3. & q. 73. 3. c.

98. Pueri infidelium, antequam habeant uſum rationis, non ſunt baptizandi invitis parentibus, 22. q. 10. 12. o. & 3. q. 68. 10. o.

99. Baptiſmus debet differri in adultis, ad probationem, inſtructionem, & reverentiam, non autem pueris, 3. q. 68. 3. o.

100. Infidelitas aliorum non nocet baptizandis, nec alia peccat, ſed tantum propria, 3. q. 68. 9. ad 2. & q. 69. 6. ad 4.

101. Amentes, & furioſi à nativitate, & continue, ſunt baptizandi, non autem alii, niſi quando habentes uſum rationis volunt, 12. q. 113. 3. ad 1. & 3. q. 68. 12. o.

102. Manens in propoſito peccandi non debet baptizari, 3. q. 68. 4. o. & 8. ad 4.

103. Dormientes non ſunt baptizandi, niſi propter periculum, & niſi prius voluerint, 12. q. 113. 3. ad 2. & 3. q. 68. 12. ad 3.

104. Bap-

104. Baptizati ab hæreticis in forma Eccleſiæ, non debent rebaptizari, 3. q. 66. 9. ad 3.

105. Puer in utero matris non eſt baptizandus, 3. q. 68. 11. o.

106. Mater viva non debet ſcindi, ut puer baptizetur, 3. q. 68. 11. ad 3.

107. Apparente aliquo membro, ſi imminet periculum, debet baptizari puer, rebaptizandus, niſi ſit caput, 3. q. 66. 7. ad 3. & q. 68. 11. ad 4.

108. Brutum non poteſt baptizari, 3. q. 68. 12. ad 2.

109. Baptizatus debet levari de fonte ab aliquo docto in divinis, 3. q. 67. 7. o.

110. Levantem baptizatum non oportet eſſe doctum in divinis, niſi imminente periculo, 3. q. 67. 8. ad 1.

111. Levans de fonte tenetur baptizatum inſtruère de fide, ſi ſint inter fideles, vel niſi parentes ſuppleant, 3. q. 67. 8. o. & q. 71. 1. ad 3.

112. Aſſumit ſibi officium nutricis, & pędagogi, 3. q. 67. 7. o. & 8. c.

113. Debet eſſe tantum unus principalis, ſed poſſunt eſſe alii coadjutores, 3. q. 67. 8. ad 3.

114. Non baptizatus non poteſt aliquem levare de fonte, 3. q. 67. 8. ad 1.

115. Pater non debet levare proprium filium de baptiſmo, niſi in neceſsitate, 3. q. 67. 8. ad 2.

116. Levatio non eſt de neceſsitate, ſed fit propter imbecibilitatem animæ, & non corporis, 3. q. 67. 7. o. & 8. ad 1.

117. Baptiſmus eſt janua omnium ſacramentorum, inquantum eſt cauſa, ſcilicet characteris, & gratiæ, 3. q. 63. 6. c. item q. 68. 6. c. & q. 73. 3. c.

118. Per baptiſmum aperitur janua paradyſi, 3. q. 39. 5. o. item q. 69. 5. ad 1. item 7. o.

119. Introitus in regnum Dei non eſt niſi per baptiſmum aquæ in re, vel in voto, vel in figura, 3. q. 69. 5. ad 1.

120. Baptizatus adſcribitur ad duo, ſcilicet ad cœtum fidelium, & ad ſacramentorum participationem, 3. q. 63. 6. c. & q. 67. 2. c. & q. 70. 1. c.

121. Habet vim illuminativam, & fœcundativam ad bona opera, 3. q. 65. 1. ad 3. & & q. 67. 1. ad 2. & q. 69. 5. o.

122. Pueri ſalvantur per ſolum baptiſmum ſine aliis ſacramentis, & aliquis moriens ſtatim poſt baptiſmum ſtatim volat ad cœlum, 3. q. 65. 4. b. & q. 68. 2. ad 2.

123. Pueris baptizatis ſubvenit meritum Chriſti ad beatitudinem conſequendam, licet deſint eis merita propria, & uſum liberi arbitrii non habeant, eo quod per baptiſmum ſunt Chriſti membra effecti, 12. q. 5. 7. ad 2. fin. & q. 113. 3. ad 1.

124. Circumciſioni ſuccedit baptiſmus, tanquam perfectum imperfecto, 12. q. 102. 5. ad 3. item q. 103. 3. ad 4. item 3. q. 70. 2. ad 3. item ad 4.

125. Circumciſio erat imperfecta reſpectu baptiſmi quoad ſignificationem, efficaciam, & utilitatem. Quæ non erat etiam ita communis, quia habebat populum ſexum, & tempus determinatos, 3. q. 70. 2. ad 3. item ad 4.

126. Baptiſmus, & circumciſio conferebant gratiam, ſed ille ex ſua virtute ut inſtrumentum paſsionis Chriſti jam perfecte, illa vero ut ſignum fidei paſsionis futuræ, 3. q. 70. 4. c. fin.

127. In baptiſmo amplior gratia datur, quam in circumciſione, 3. q. 70. 4. c. fin.

128. Baptiſmus ante paſsionem Chriſti ſi fuiſſet, non aperuiſſet januam paradyſi, conferendo etiam eandem gratiam, ſicut prius. Et ſi nunc circumciſio haberet locum, aperiret eam, 3. q. 69. 7. ad 2. & q. 70. 4. ad 4.

129. Baptiſmus continet perfectionem ſalutis, non autem circumciſio, ſed ſignificabat eam, ut fiendam per Chriſtum, 3. q. 70. 4. o.

130. Gratia baptiſmalis ſufficit ad concupiſcentiam totaliter reprimendam, & ad merendum, non autem gratia in circumciſione data, 3. q. 70 4. c. fin. ad 5.

131. Omnibus rite baptizatis, etiam pueris conferuntur gratia, & virtutes, & in habentibus augentur, 22. q. 47. 13. ad 3. & 3. q. 69. 3. 4. 5. c. & 6. o. & q. 71. 3. c.

132. Omnes pueri æqualem gratiam conſequuntur per baptiſmum, adulti autem inæqualem, ſecundum gradus devotionis, 3. q. 69. 8. c. & q. 89. 2. ad 2.

133. Effectus baptiſmi duplex, ſcilicet primus, ideſt caracter, & ſecundus, ſcilicet gratia, 3. q. 68. 8. c. item q. 69. 10. c.

134. Per baptiſmum homines adoptantur in filios Dei, 3. q. 39. 8. ad 3.

135. Regenerantur ad vitam ſpiritualem, 3. q. 39. 5. c. fin. 1. q. 62. 2. c. item q. 65. 1. 2. c. & q. 66. 1. ad 1. & 3. c. item 9. c. ad 5. item q. 67. 3. c. & 7. c. item q. 68. 1. c. item 9. ad 1. item q. 69. 5. 8. c. item q. 72. 1. c. item 4. ad 3. item 5. 6. c. & 9. ad 1. item 11. ad 2. item q. 73. 1. c. item 3. c. ad 3. item 5. ad 1. & q. 79. 3. ad 2. item 8. ad 2. item q. 80. 10. ad 1. item q. 84. 6. c. item 10. c. ad 5. item q. 85. 4. ad 3. item 5. c. fin.

136. Effectus baptiſmi duplex, ſcilicet per ſe, ideſt generatio in vitam ſpiritualem, & per accidens, ideſt pręſervatio à peccato. Primus omnibus æqualiter confertur ſecundum ſe, non autem ſecundus, 3. q. 69. 8. c.

137. Per baptiſmum homo fit membrum Chriſti, ideo pœna, quam Chriſtus ſuſtinuit, reputatur ei ad ſatisfactionem, 12. q. 5. 7. ad

cet propter humilitatem im; len lam ; ut baptiſmum Joannis apprtobaret ; ut aquas conſecraret ſuæ carnis tactu , & ſic baptiſmum ſuum inſtitueret : ut oſtenderet non intereſſe , quis à quo baptizaretur , ad exemplum baptiſmi proponendum illis qui erant futuri filii Dei per fidem : & ut in baptiſmo miracula oſtendens evacuare illorum errorem , qui Joannem Chriſto majorem credebant, 3. q. 38. 1. c. & q. 39. 1. 2. o. & 5. c. & q. 66. 5. ad 4. & q. 67. 7. ad 1. & q. 81. 1. c. & q. 84. 7. ad 4.

13. Joannes baptizatus fuit à Chriſto , 3. q. 38. 6. ad 3.

14. Multi baptizati ſunt à Joanne , prçter Chriſtum , non autem omnes , 3. q. 38. 4. o.

15. Chriſtus non fuit primus , nec ultimus baptizatus á Joanne , 3. q. 39. 3. ad 4.

16. Baptizatus fuit in Jordane , quia per ipſum fuit introitus in terram promiſsionis , & etiam ipſum diviſit Elias , 3. q. 39. 4. o.

17. Baptizatus fuit tempore convenienti, 3. q. 39. 3. o.

18. Nullus levavit Chriſtum de baptiſmo, quia non propter ſe , ſed propter alios baptizatus eſt , 3. q. 67. 7. ad 1.

19. Chriſto baptizato, aperti ſunt cæli quadruplici myſterio ; ſcilicet ut oſtenderetur quod de cætero virtus cæleſtis baptiſmum conſecrare , & quod per fidem baptiſmi inſpicimus cæleſtia , quæ ſenſum & rationem humanam excedunt , & ut oſtenderetur , quod baptizatis patet via ad cælum ; & ut detur intelligi quod hoc ipſum quod poſt baptiſmum cælum aperitur credentibus , eſt ex virtute orationis , 3. q. 39. 5. o. & q. 49. 5. ad 3.

20. Audita eſt vox patris propter myſterium Trinitatis , 3. q. 39. 8. o. & q. 45. 4. o. item q. 66. 6. c.

21. Spiritus Sanctus apparuit in ſpecie columbæ , quia datur omni baptizato ſine fictione , 3. q. 39. 6. o. item q. 46. 4. ad 2.

22. Baptizati baptiſmo Joannis baptizari tenebantur baptiſmo Chriſti , 3. q. 38. 6. o. item q. 66. 9. ad 2.

23. Joannes non baptizavit pueros , nec gentiles , 3. q. 38. 4. ad 3.

24. Baptiſmus Joannis ceſſavit quoad ſuum maximum poſſe , Chriſto baptizato. Sed totaliter ceſſavit Joanne incarcerato , quia miniſterium ejus ſoli Joanni erat commiſſum , 3. q. 38. 5. o.

25. Baptizato Chriſto non ceſſavit baptiſmus Joannis , ſed tantum eo decollato , 3. q. 38. 5. o. item q. 39. 3. ad 4.

26. Diverſæ diffinitiones Baptiſmi , 3. q. 66. 1. o.

27. Forma Baptiſmi eſt iſta , ſcilicet. Ego te baptizo in nomine Patris , & Filii , & Spiritus Sancti , 3. q. 60. 8. b. & q. 66. 5. o. & q. 84. 3. c.

28. Secundum Græcos eſt iſta , ſcilicet, Baptizetur ſervus Chriſti N. In nomine Patris, & Filii , & Spiritus Sancti , 3. q. 60. 8. b. item q. 66. 5. ad 2. item q. 67. 6. c.

29. Per formam Græcorum perficitur verum ſacramentum baptiſmi. Et fit ad vitandum antiquorum errorem , qui virtutem attribuebant baptiſtis , 3. q. 66. 5. ad 1.

30. In forma baptiſmi , dimittens verbum baptizo , nihil agit , 3. q. 66. 5. ad 2.

31. Dicens , nos baptizamus , nihil agit , 3. q. 66. 5. ad 4. & q. 67. 6. c. ad 2.

32. Ego non eſt de neceſsitate formæ baptiſmi , ſed ponitur ad majorem expreſsionem intentionis , 3. q. 66. 5. ad 1. & q. 72. 4. ad 3.

33. Si dicatur , Ego baptizo vos , eſt baptiſmus , ſed peccatum eſt , niſi neceſsitas cogat , 3. quæſt. 66. 5. ad 4. item quæſt. 67. 6. ad 2.

34. Si dicatur , In nomine trinitatis , nihil agitur , 3. q. 66. 6. ad 3.

35. Si dicatur , In nomine genitoris , vel proferantur alia nomina perſonatum non propria , nihil agitur , 3. q. 60. 7. ad 2. & q. 66. 5. ad 7.

36. Si dicatur , In nomine Chriſti , non eſt baptiſmus , niſi reveletur , ſicut Apoſtolis , ad amorem Chriſti, 3. q. 56. 6. o.

37. Si in forma baptiſmi addatur , & Beatæ Mariæ , quaſi ibi aliquid operetur nomen ejus , nihil agitur. Si autem intendatur tantum , quod oratio ejus proſit baptizato , valet , 3. q. 66. 8. c. fin.

38. Si nominata tantum una perſona trinitatis , baptizandus moriatur , creditur ſuppleri inviſibiliter , 3. q. 68. 2. 7. 9. o. & q. 82. 4. ad 2.

39. Non dicitur ibi , in nominibus , ſed in nomine, ideſt in invocatione, per confeſsionem exteriorem , 3. q. 66. 5. ad 6.

40. Si fiat tanta interruptio verborum , vel interpoſitio, quod intercipiat intentionem baptizantis , tunc non erit una forma , & utraque per ſe erit imperfecta , nec ſufficiet ad baptiſmum , ſicut ſi dicatur in nomine Patris, & interponat baptizans longam fabulam , & poſtea dicat , & Filii , non erit baptiſmus, 3. q. 60. 8. o.

41. Si autem fiat ita parva interruptio, vel interpoſitio verbi non corrumpentis formam, nec principalem ſententiam mutantis ; ut ſi dicat baptizans , In nomine Patris omnipotentis ; aut interpoſitio ſilentii , aut interruptio tuſsis , vel alicujus hujuſmodi quod intentionem baptizantis non diſcontinuet , erit cum unitate intentionis unitas formę. Conſtat enim , quod continuatio formæ ex vocibus unitatem habere non poteſt cum oratio ſit quantitas diſcreta , 3. q. 60. 8. o.

42. * Si dubitatur de aliquo an ſit baptizatus , debet baptizari ſub hac forma : Si non es baptizatus , ego te baptizo , 3. q. 66. 9. ad 4. & q. 68. 7. ad 3. & 11. ad 4.

43. Aqua eſt materia baptiſmi , non autem oleum , ſanguis , vinum , nec aliquod elementum , 3. q. 60. 7. ad 2. & q. 66. 3. o. & 5. ad 7. & q. 67. 3. c. & q. 74. 1. c. & 6. ad 2. & q. 84. 1. ad 1. item q. 86. 4. ad 3. & 6. c.

44. Aqua eſt materia baptiſmi remota. Sed ablutio eſt materia proxima , ideo proprie prçdicatur de eo. Non autem aqua ; niſi per cauſam, 3. q. 66. 1. o.

45. Aqua quantuncumque alterata vel mixta per naturam vel artem , poteſt eſſe materia baptiſmi , niſi ſolvatur ſpecies , 3. q. 66. 4. o.

46. In aqua mixta cum chriſmate poteſt fieri baptiſmus , quia non ſolvitur ſpecies aquæ , 3. q. 66. 4. ad 2.

47. Baptiſmus poteſt fieri in lixivio , & brodo , & in aquis ſulfureis , 3. q. 66. 4. ad 2. & 4.

48. Poteſt fieri in qualibet aqua maris , fluminis , vel paludis , 3. q. 66. 3. ad 4. & 4. ad 1.

49. Baptiſmo facto in mari , illa tantum aqua conſecratur , quæ venit ibi in uſum, 3. q. 74. 2. ad 2.

50. Poteſt fieri ex aqua luti ; non autem ex luto , 3. q. 66. 4. ad 2.

51. Non poteſt fieri in aquis artificialibus, vel alchimiæ , vel roſarum , 3. q. 66. 4. ad 5.

52. Chriſma non eſt de neceſsitate baptiſmi , ſed quodam modo perficit baptiſmum, 3. q. 64. 4. c.

53. In baptiſmo non aqua , ſed lotio eſt ſacramentum tantum , juſtificatio eſt res tantum , ſed caracter utrumque 3. q. 66. 1. o.

54. Si ſacerdos ſit in tali loco , quod non poſsit habere aquam de fonte , vel rivo , vel aliunde , fodiat terram , ſi poſsit invenire. Et ſi non poterit habere , imploranda eſt bonorum omnium largitoris gratia. Si enim ſacerdos facit quod poteſt , & quod non poteſt committit Deo , tunc ipſe Deus inviſibiliter ſupplet defectum. Et ſic poteſt ſacramentum baptiſmi alicui deeſſe re , ſed non voto , ſicut cum aliquis baptizari deſiderat , & aliquo caſu prævenitur morte , ante quam baptiſmum ſuſcipiat. Et talis ſine baptiſmo actuali poteſt ſalutem conſequi , propter deſiderium baptiſmi, quod procedit ex fide per dilectionem operante , per quam Deus hominem interius ſanctificat , cujus potentia ſacramentis viſibilibus non alligatur , 3. q. 68. 2. 7. 9. o. & q. 82. 4. ad 2.

55. Baptiſmus poteſt fieri per aſperſionem, effuſsionem , & immerſionem in aqua 3. q. 66. 7. o.

56. Sufficit quod caput immergatur in baptiſmo , 3. q. 66. 7. ad 3.

57. Trina immerſio non eſt de neceſsitate , tamen debet fieri, 3. q. 66. 8. o.

58. Si trina immerſio ſit intenta , non perficitur baptiſmus , niſi in tertia. Si autem una intendatur , perficitur in ea , 3. q. 66. 8. ad 3. & q. 78. 6. ad 2.

59. Sermo dirigitur ad non intelligentem, quia in baptiſmo , & in aliis ſermo efficit quod ſignificat , 3. q. 66. 5. ad 3.

60. Quæ pertinent ad ritum & ſolemnitatem baptiſmi , fiunt ad devotionem , & inſtructionem , & contta dæmones , 3. q. 66. 10. c.

61. Solemnitas , ceremoniæ , & ritus non ſunt de neceſsitate baptiſmi , ſed fiunt ad devotionem , inſtructionem , & contra dæmones , 3. q. 66. 10. o.

62. Baptiſmus , quoad ſolemnitatem , habet tempus determinatum , ſcilicet ſabbatum ante Paſcha , & ante Pentecoſten ; non autem quoad ſubſtantiam ejus , & neceſsitatem, 3. q. 66. 10. ad 1.

63. Non debet iterari , 3. q. 49. 3. ad 2. & q. 66. o. & q. 67. 3. ad 1. & 4. ad 3. & 5. 6. c. & q. 71. 2. ad 3. & q. 80. 10. ad 1. & q. 82. 8. c. item q. 83. 3. ad 3. & q. 84. 10. ad 1. item ad 5.

64. Eſt ſacramentum maximæ neceſsitatis , 3. q. 65. 3. ad 4. & q, 67. 1. ad 3. & & 2. ad 3. & 3. c. ad 3. item 5. ad 3. & q. 68. 1. 2. o. & q. 72. 2. ad 4. & q. 78. 1. ad 4. item q. 82. 1. ad 3.

65. Neceſſaria fuit inſtitutio baptiſmi , quia circumciſio ſanctificabat removendo tantum ; nec ita efficaciter ſicut baptiſmus , 3. q. 70. 4. c. ad 5.

66. Singulari perſonæ baptiſmus quidem ſimpliciter & abſolute eſt neceſſarius ad ſalutem ; pœnitentia autem , ſuppoſito peccato mortali poſt baptiſmum. Sacramentum autem ordinis eſt neceſſarium Eccleſiæ ad gubernandum. Sed neceſsitate congruentiæ confirmatio quodam modo perficit baptiſmum , extrema unctio pœnitentiam , matrimonium vero Eccleſiæ multitudinem per propagationem conſervat , 3. q. 65, 4. c.

67. Forma baptiſmi , & uſus debitæ materiæ ſunt de neceſsitate hujus ſacramenti , non autem benedictio aquæ , & alia hujuſmodi , ſed pertinent tantum ad ſolemnitatem ejus , 3. q. 66. 3. ad 5. item 10. c. & q. 67. 3. ad 2.

68. Baptiſmus fuit inſtitutus quoad materiam in baptiſmo Chriſti. Sed neceſsitas

q. 26. 1. o. item 3. c. item 12. q. 3. 4. o. item q. 11. 1. ad 1.

18. Beatitudo conſiſtit in veritatis contemplatione, & maxime Dei, 22. q. 167. 1. ad 1.

19. Beatitudo vitę pręſentis ſecundum Ariſtotelem conſiſtit in operatione perfectiſſima, ratione potentię, habitus, & objecti, 1. q. 62. 1. & q. 88. 1. c. 2. & 12. q. 3. 5. c.

20. Beatitudo, & miſeria ſunt principaliter in anima, ſecundario autem in corpore, 3. q. 15. 10. c. ad 2.

21. Beatitudo conſiſtit in conjunctione ad Deum, & miſeria in receſſu á Deo, 12. q. 3. 3. c. & 7. ad 2. & 8. c.

22. Beatitudo ultima, vel miſeria, non conſiſtit in bonis, vel malis præſentis vitę, 12. q. 5. 3. o.

23. Beatitudo non conſiſtit in divitiis, 12. q. 2. 1. o.

24. Nec in honoribus, 12. q. 2. 2. o.

25. Nec in fama ſeu gloria humana, 12. q. 2. 3. o.

26. Nec in poteſtate, 12. q. 2. 4. o.

27. Nec in aliquo bono exteriori, nec in omnibus ſimul, 12. q. 2. 4. o.

28. Nec in bonis corporis, 12. q. 2. 5. o. & q. 3. 3. c. & q. 4. 6. ad 1.

29. Nec in parte ſenſitiva, 12. q. 3. 3. o.

30. Nec in voluptate, 12. q. 2. 6. o.

31. Nec in aliquo inhærenti animæ, 12. q. 3. 2. c.

32. Nec in habitibus virtutum, 12. q. 2. 7. o.

33. Nec in operatione tranſeunte in exteriorem materiam, 12. q. 3. 2. ad 3.

34. Nec in actu voluntatis, 1. q. 26. 2. ad 2. item 12. q. 3. 4. o. item q. 4. 2. c.

35. Nec in intellectu practico principaliter, ſed in ſpeculativo, 1. q. 26. 2. o. & 12. q. 3. 5. c.

36. * Nec in conſideratione ſcientiarum ſpeculativarum; 12. q. 3. 6. c. & 22. q. 167. 1. ad 1.

37. Conſideratio ſcientiarum ſpeculativarum eſt quædam participatio veræ, & perfectę beatitudinis, non autem ſubſtantialis beatitudo, 12. q. 3. 6. c. fin. & q. 66. 3. ad 1. & 5. ad 2. & 22. q. 180. 4. c.

38. * Nec conſiſtit in contemplatione angelorum, 1. q. 64. 1. ad 1. & q. 89. 2. ad 3. & 12. q. 3. 7. o. & 22. q. 167. 1. ad 1.

39. * Nec in cognitione Dei, quæ habetur per demonſtrationem, 12. q. 66. 5. ad 1.

40. Nec in aliquo creato, 1. q. 12. 1. c. & q. 82. 2. c. & q. 89. 2. ad 3. & 12. q. 3. 8. o. & 22. q. 85. 2. c.

41. Nec in cognitione cujuslibet veri, ſed in cognitione perfecta ſummæ veritatis, 1. q. 26. 2. 3. o. item 12. q. 3. 4. 8. o. item 22. q. 167. 1. ad 1.

42. Bona exteriora non requiruntur ad beatitudinem perfectam, 12. q. 4. 7. o. & 22. q. 186. 3. ad 4.

43. Divitiæ adjuvant felicitatem activam inſtrumentaliter, ſed contemplativam impediunt. Sed ad patriæ beatitudinem multum valet voluntaria paupertas, 12. q. 4. 7. c. & 22. q. 186. 3. ad 4.

44. Amici non requiruntur ad perfectam beatitudinem, 22. q. 4. 8. o.

45. Angelus ſuo miniſterio adjuvat hominem, ut perveniat ad beatitudinem, non autem ut humanæ beatitudinis objectum, 12. q. 3. 7. ad 2. & q. 5. 6. ad 1.

46. Ad beatitudinem aliqua requiruntur tripliciter, ſcilicet antecedenter, eſſentialiter, & conſequenter, 12. q. 3. 3. c.

47. Tria requiruntur; ſcilicet viſio Dei, comprehenſio, & delectatio, 12. q. 4. 3. o.

48. Perfectio charitatis eſt eſſentialis beatitudini quoad dilectionem Dei, non autem quoad dilectionem proximi, ſed quaſi concomitatur, 12. q. 4. 8. ad 3.

49. Rectitudo voluntatis requiritur ab beatitudinem antecedenter, & concomitanter, 12. q. 4. 4. o. & q. 5. 4. 7. c.

50. Delectatio requiritur ad beatitudinem conſequenter tantum, vel concomitanter, 12. q. 3. 4. c. & q. 4. 1. 2. o.

51. Corpus, & perfectio ejus requiritur ad beatitudinem viæ, & ad beatitudinem patrię omnino perfectam, antecedenter, & conſequenter, non autem eſſentialiter, nec ad beatitudinem patriæ ſimpliciter, 12. q. 4. 5. 6. o. & 3. q. 7. 4. ad 2. & q. 15. 10. c. ad 2.

52. Beatitudo animæ redundabit in corpus, 12. q. 3. 3. c. ad 3. & q. 4. 6. o. & 3. q. 57. 3. c. & q. 59. 5. ad 3.

53. Operationes meritorię plures requiruntur ad beatitudinem hominis, 1. q. 62. 5. ad 1. & 12. q. 5. 7. 8. & q. 6. p.

54. Operationes ſenſitivæ requiruntur antecedenter ad beatitudinem viæ, non autem ad beatitudinem patriæ, ſed conſequenter tantum, ad neutrum autem eſſentialiter, 12. q. 3. 3. o.

55. Pax requiritur ad beatitudinem antecedenter, & conſequenter, non autem eſſentialiter, 12. q. 3. 4. ad 1.

56. Nullum bonum creatum additum viſioni Dei facit magis beatum, 12. q. 5. 2. ad 3.

57. Beatitudo æqualiter participatur ab omnibus ex parte objecti, ſed inæqualiter ex parte ſubjecti, 12. q. 3. 2. ad 4. & q. 112. 4. c. ad 2.

58. Nulla creatura poteſt per ſua tantum naturalia adipiſci perfectam beatitudinem, 1. q. 12. 4. o. item q. 23. 1. c. item q.

64.

64. 1. ad 2. item q. 94. 1. o. item q. 108. 4. c. item 12. q. 5. 5. o. item q. 62. 1. 2. 3. o.

59. Homo non poteſt per operationem ſolius creaturæ ſuperioris attingere ad perfectam beatitudinem, 12. q. 5. 6. o.

60. Poteſt adiſpici perfectam beatitudinem, 12. q. 5. 1. o.

61. Beatitudo perfecta non poteſt amitti, 1. q. 64. 2. c. item q. 94. 1. c. item 12. q. 5. 4. o.

62. Voluntas neceſſario appetit beatitudinem, 1. q. 19. 1. o. item 3. 6. c. item q. 82. 1. 2. o. item q. 83. 1. ad 5. item 12. q. 5. 4. c. ad 2. item 8. ad 2. item q. 6. 4. o. item q. 10. 1. 2. o. item q. 13. 6. c. item q. 94. 1. c. & 3. q. 18. 1. ad 3.

63. Omnes homines naturaliter appetunt beatitudinem, 1. q. 2. ad 1. & q. 19. 10. c. item q. 26. 2. c. item q. 41. 2. ad 2. item q. 60. 2. c. & q. 62. 1. c. & q. 82. 1. 2. o. & q. 83. 1. ad 5. & 12. q. 3. 6. ad 2. & q. 5. 1. 8. o. & q. 10. 1. o. & 3. q. 18. 1. ad 3.

64. Non ſolum perfecta beatitudo, ſed etiam qualiſcumque ſimilitudo, vel participatio ejus naturaliter deſideratur, 12. q. 3. 6. ad 2.

65. Omnia quæ deſiderat voluntas, appetit propter beatitudinem, 1. q. 60. 2. c. & 12. q. 1. 6. o.

66. In ultima beatitudine complebitur omne deſiderium beatorum, 1. q. 12. 8. ad 4. & 12. q. 1. 5. c. item 3. 8. c. item q. 4. 5. ad 5. item q. 5. 3. 4. c. item 8. c. ad 3. item q. 67. 4. ad 3. item 22. q. 28. 3. c. ad 2.

67. Perfecta quietatio intellectus, & voluntatis conſequitur beatitudinem, 12. q. 3. 4. ad 1. item 8. c. item 22. q. 18. 2. c. & 4. ad 12. & q. 28. 3. c. & q. 94. 1. c. & q. 118. 7. c.

68. Perfecta beatitudo omne malum excludit, 12. q. 2. 4. c. item q. 5. 3. 4. c. item q. 67. 4. ad 2.

69. Beatitudo aſcendit in cor hominis ſecundum rationem communem, non autem quę, & qualis ſit in ſpeciali, 12. q. 5. 8. c. ad 2. item 22. q. 17. 2. ad 1.

70. Eſt primum objectum voluntatis, 12. q. 3. 4. ad 2. & q. 11. 1. ad 1.

71. Amatur amore concupiſcentiæ, non autem amore amicitiæ, 12. q. 2. 7. ad 2.

72. Deus eſt perfecte beatus, 1. q. 26. 1. o. & q. 62. 4. c.

73. Eſt ſua beatitudo, 1. q. 26. 2. o. & q. 62. 4. c. & q. 94. 1. c. & 12. q. 3. 1. ad 1. & 2. ad 1. & ad 4.

74. Eſt beatus ſecundum intellectum, 1. q. 16. 2. o.

75. Beatitudo Dei excedit quamlibet aliam beatitudinem, 1. q. 26. 4. o.

76. Complectitur omnem aliam beatitudinem, 1. q. 26. 4. o.

77. Eſt naturalis ſoli Deo, 1. q. 62. 4. c. item q. 63. 3. c. fin. item 12. q. 3. 1. ad 1. & q. 5. 7. c.

78. Beatitudo triplex ſecundum Philoſophos, ſcilicet voluptuoſa, activa, & contemplativa, 12. q. 3. 2. ad 1. & q. 69. 3. 4.

79. Duplex, ſcilicet perfecta, & imperfecta, ideſt in patria, & in via, 1. q. 62. 1. c. & 12. q. 3. 2. ad 4. & 3. 5. 6. c. & q. 5. 6. 7. 8. c. & q. 7. 3. o. & 4. 5. c. & q. 62. 1. c. & q. 69. 3. c. & 22. q. 186. 2. ad 4.

80. Beatitudo patriæ eſt continua, non autem beatitudo viæ, 12. q. 3. 2. ad 4.

81. Duplex perfectio beatitudinis, ſcilicet ex parte objecti, & ex parte ſubjecti, prima tollit rationem veræ beatitudinis, non autem ſecunda, 12. q. 5. 3. ad 2. & q. 4. 5. ad 5. & q. 11. 4. ad 2.

82. Nullus ante paſſionem Chriſti potuit habere beatitudinem, licet ſancti Patres meruerint eam per fidem paſſionis Chriſti quoad propriam perſonam, non autem quoad naturam communem, 3. q. 49. 5. ad 1.

83. Beatitudines ſunt operationes virtutum perfectarum per dona, & etiam donorum, 12. q. 69. 1. o. item q. 70. 2. c. item 22. q. 157. 2. ad 3.

84. Actus virtutum ut perficiunt, dicuntur beatitudines, ſed ut delectant dicuntur fructus, 22. q. 157. 2. ad 3.

85. Actus donorum pertinentium ad vitam activam exprimuntur in meritis beatitudinum, ſed actus vitæ contemplativæ in præmiis, 12. q. 69. 3. c. fin. ad 1.

86. In ſingulis beatitudinibus ponitur aliquid pertinens ad ſtatum viæ, & aliquid ad ſtatum patriæ, 12. q. 96. 2. o. & 22. q. 8. 7. c.

87. Quælibet beatitudo eſt fructus addens excellentiam, & principalitatem præmii, & non é converſo, 12. q. 70. 2. o.

88. Omnia præmia ſeptem beatitudinum ſunt idem realiter, & differunt ratione, 12. q. 69. 4. ad 1.

89. Præmia beatitudinum inchoative habentur hic, ſed complete in patria tantum, 12. q. 69. 2. o. & 22. q. 8. 7. o.

90. Beatitudines, & præmia earum ſufficienter enumerantur ſeptem, & quatuor, & octo, diverſimode, & declarantur, 12. q. 69. 3. 4. o.

91. Primæ tres beatitudines ſunt contra beatitudinem voluptuoſam, ſed quarta, & quinta pertinent ad vitam activam, aliæ autem duæ ad contemplativam, 12. q. 69. 3. 4. o.

92. Omnes beatitudines poſitę in ſacra Scriptura oportet ad has reduci, quia omnes

nes pertinent ad vitam activam, vel contemplativam, 12. *q.* 69. 3. *ad* 4.

93. Correſpondent ſeptem donis; non quidem ſingulæ ſingulis, ſed plures uni, & una pluribus, 12. *q.* 69. 3. *o.*

94. Dupliciter adaptantur donis, ſcil. ſecundum convenientiam ordinis; ut prima infimo, ſecunda ſexto, & ſic de aliis ſecundum Auguſt. vel ſecundum convenientiam propriæ rationis ad invicem ſecundum actus, & objecta, 22. *q.* 121. 2. *c. ad* 2. & *q.* 139. 2. *c.*

95. Beatitudo prima, ſcilicet paupertas, correſpondet dono timoris, 22. *q.* 19. 12. *o.* & *q.* 83. 9. *ad* 3. & *q.* 121. 2. *c.* & *q.* 161. 2. *ad* 3.

96. Fructus decimus, ſcil. modeſtia, & undecimus, ſc. continentia, & duodecimus, ſc. caſtitas, correſpondent eis, 22. *q.* 19. 12. *ad* 4.

97. Petitio ſeptima correſpondet eis, 22. *q.* 19. 12. *ad* 4. item *q.* 83. 9. *ad* 3.

98. Secunda beatitudo, ſcilicet mititas, correſpondet dono pietatis, 12. *q.* 69. 3. *ad* 3. & 22. *q.* 83. 9. *ad* 3. & *q.* 121. 2. *o.*

99, Fructus octavus, ſc. manſuetudo, correſpondet eis indirecte, ſed ſextus, ideſt bonitas, & ſeptimus, ſc. benignitas, directe, 22. *q.* 121. 2. *ad* 3.

100. Petitio ſexta correſpondet eis, 22. *q.* 83. 9. *ad* 3.

101. Tertia beatitudo, ſcilicet luctus, correſpondet dono ſcientiæ, 12. *q.* 69. 3. *ad* 2. & *ad* 3. & 22. *q.* 9. 4. *o.* & *q.* 83. 9. *ad* 3.

102. Petitio quinta correſpondet eis, 22. *q.* 83. 9. *ad* 3.

103. Quarta beatitudo, ſcilicet juſtitia, correſpondet dono fortitudinis, 12. *q.* 69. 3. *ad* 3. & 22. *q.* 83. 9. *ad* 3. & *q.* 139. 2. *o.*

104. Fructus quartus, ſcil. patientia, & octavus, ſcilicet longanimitas, correſpondent eis, 22. *q.* 139. 2. *ad* 3.

105. Petitio quarta correſpondet eis, 22. *q.* 83. 9. *ad* 3.

106. Quinta beatitudo, ſcilicet miſericordiæ, correſpondet dono conſilii, 12. *q.* 69. 3. *ad* 3. & 22. *q.* 52. 4. *o.* & *q.* 83. 9. *ad* 3.

107. Eandem beatitudinem oportet reſpondere, ſecundum convenientiam propriæ rationis ad invicem donis ſcientiæ, & pietatis, non autem ſecundum convenientiam ordinis, ſed diverſe correſpondent, 22. *q.* 121. 2. *ad* 2.

108. Fructus ſextus, ſcilicet bonitas, ideſt dulcedo animi, & quintus, ſcilicet benignitas, correſpondent quintæ beatitudini, & dono pietatis, 22. *q.* 52. 4. *ad* 3. & *q.* 121. 2. *ad* 3.

109. Petitio tertia correſpondet eis, 22. *q.* 83. 8. *ad* 3.

110. Sexta beatitudo, ſcilicet munditia, correſpondet dono intellectus, 12. *q.* 69. 3. *c.* fin. *ad* 1. & 22. *q.* 8. 7. *o.* & *q.* 83. 9. *ad* 3.

111. Fructus ſecundus, ſcilicet gaudium, & nonus, ſcilicet fides, correſpondent eis, 22. *q.* 8. 8. *o.*

112. Petitio ſecunda correſpondet eis, 22. *q.* 83. 9. *ad* 3.

113. Septima Beatitudo, ſcilicet pacis, correſpondet dono ſapientiæ, 12. *q.* 69. 3. *c.* fin. *ad* 1. & 4. *c.* fin. & 22. *q.* 45. 6. *o.* & *q.* 83. 9. *ad* 3.

114. Petitio prima correſpondet eis, 22. *q.* 83. 9. *ad* 4.

115. Octava Beatitudo, ſcilicet perſecutionis, eſt manifeſtativa omnium beatitudinum præcedentium, nec correſpondet alicui dono in ſpeciali, 12. *q.* 69. 3. *ad* 5. & 4. *ad* 2.

116. Prima beatitudo, ſecundum Ambroſium, attribuitur temperantiæ, tertia prudentiæ, quarta juſtitiæ, & octava fortitudini, 12. *q.* 69. 3. *ad* 6.

117. Primæ quinque beatitudines ſecundum convenientiam materię correſpondent donis ſcientiæ, & conſilii ut dirigentibus; ſed aliis donis correſpondent ut exequentibus; ſecundum motiva vero correſpondent, ut ſupra, 12. *q.* 69. 3. *ad* 3. & 22. *q.* 121. 2. *c.*

118. Beatitudo quarta, & quinta ſecundum materiam correſpondent pietati, ſecunda fortitudini, ſed prima, & tertia timori, 12. *q* 69. 3. *ad* 3.

119. Beatitudo quarta, & quinta ſecundum convenientiam propriæ rationis ad invicem adaptantur dono pietatis, ſed ſecundum convenientiam ordinis adaptatur ei ſecunda beatitudo, quæ tamen convenit ei tollendo impedimenta actuum ejus, 22. *q.* 121. 2. *c. ad* 3.

1. Beatus aliquis dicitur in ſpe, 12. *q.* 69. 1. *c.*

2. Quidam dicuntur beati in hac vita propter ſpem, vel participative, 12. *q.* 5. 3. *ad* 1.

3. Beati in patria omnes rationes rerum, quæ in Chriſto ſunt, non cognoſcunt, etſi ipſum comprehendant, 1. *q.* 12. 8. *c.* item 22. *q.* 173. 1. *c.*

4. Per ſimplicem converſionem ad Deum illuminantur de agendis, quæ neſciunt, ſine inquiſitione, & anxietate dubitationis, ut in viatoribus, 22. *q.* 52. 3. *c. ad* 2.

5. In beatis ſunt aliqui actus ordinati ad finem, ſcilicet procedentes ex conſecutione finis, ut laus Dei: & aliqui pertrahentes alios ad finem, ut miniſteria angelorum, & orationes ſanctorum, 22. *q.* 52. 3. *ad* 1.

6. Quilibet beatus eſt certus de perpetuitate ſuæ beatitudinis, 22. *q.* 18. 3. *c.*

7. Beati in patria clare cognoſcunt omnia, quæ hic fiunt, 1. *q.* 89. 8. *c.*

8. Deum comprehendent, ſed non totaliter, ideſt omnibus modis, quibus comprehendi poteſt, 1. *q.* 12. 7. *ad* 1.

9. Laudabunt Deum, 22. *q.* 13. 4. *c.*

10. Non poſſunt peccare, 1. *q.* 62. 8. *o.* item *q.* 82. 2. *c. fin.* item *q.* 94. 1. *c.* item *q.* 100. 2. *c.* item 12. *q.* 4. 4. *c.* item *q.* 5. 4. *c.* & *q.* 109. 1. *ad* 3. & 22. *q.* 19. 11. *c.*

11. Sunt in ſtatu imperrandi, non autem in ſtatu merendi, 1. *q.* 62. 9. *o.* & 22. *q.* 83. 11. *c. ad* 1.

12. Dignitas beatorum in anima, & in corpore erit ſecundum gradus meritorum, non autem ſecundum diverſitatem ſexus, ſicut nunc & in ſtatu innocentiæ, 3. *q.* 55. 1. *ad* 3.

13. Quilibet beatus gaudet de bonis factis à ſe, vel ab aliis, 1. *q.* 23. 6. *ad* 1.

14. Gaudium beatorum ſuperat omne gaudium viatorum, 3. *q.* 46. 6. *ad* 3.

15. Erit ſuperplenum ex parte gaudentium, non autem ex parte objecti, viatorum autem neutro modo, 22. *q.* 28. 3. *o.*

16. Multiplicatis bonis noſtris gaudium beatorum augetur materialiter, non autem formaliter, quia Deus eſt eis ratio gaudendi de quibuſcumque gaudent, 1. *q.* 62. 9. *ad* 3. *fin.*

17. Non interſunt rebus vivorum ſecundum legem communem, 1. *q.* 108. 8. *ad* 2.

18. In regno cœleſti videbunt Deum facie ad faciem, 1. *q.* 92. 1. *o.*

19. Poſt reſurrectionem nullo modo videre poterunt Deum viſu corporali, tanquam Deus eſſet per ſe viſibilis, niſi per accidens, *ſ.* *q.* 92. 2. *o.*

20. Cum ſancti non ſint comprehenſuri Dei eſſentiam, non omnia videbunt, quæ Deus videt, *ſ.* *q.* 92. 3. *c.*

21. Sancti beatiores erunt poſt judicium, quam ante, *ſ.* *q.* 93. 1. *c.*

22. Erunt in beatis gradus beatitudinis, qui manſiones appellantur, *ſ.* *q.* 93. 2. *o.*

23. In regno cœlorum videbunt pœnas damnatorum, ut beatitudo illis magis complaceat, *ſ.* *q.* 94. 1. *o.*

24. Cum damnati non poſsint transferri à ſua miſeria, beati non compatientur eorum miſeriis, *ſ.* *q.* 94. 2. *c.*

25. Sancti non gaudebunt per ſe de pœnis damnatorum, ſed per accidens, contemplando in eis divinam juſtitiam, & quomodo ab eis liberati ſint; *ſ.* *q.* 94. 13. *o.*

1. Bellum duplex, ſcilicet commune, & particulare, 22. *q.* 123. 5. *c. ad* 2.

2. Ad Bellum juſtum tria requiruntur, ſc. auctoritas principis, juſta cauſa, & intentio recta, 22. *q.* 40. 1. *o.* item *q.* 41. *ad* 3. item *q.* 42. 2. *ad* 1. & *q.* 66. 8. *ad* 1.

3. In bello juſto deprędans hoſtes, non peccat, niſi pugnet principaliter propter prædam, nec tenetur reſtituere, 22. *q.* 66. 8. *ad* 1.

4. Bellum gerere in feſto non licet, niſi imminente neceſsitate, pro tuenda republica, 22. *q.* 40. 4. *o.*

5. Clericis non licet bellare in propria perſona, ſed poſſunt bello intereſſe de licentia ſuperioris, & exhortari pugnantes, 22. *q.* 40. 2. *o.*

Benedictio Dei ſignificat donorum ejus collationem & multiplicationem, 1. *q.* 72. 4. & *q.* 73. 3. *c.*

1. Benedictus videns totum mundum non vidit eſſentiam Dei, 22. *q.* 180. 5. *ad* 3.

2. Quis puerum Benedictum ſtultitiæ argui patiatur, quod relicta domo rebuſque patris, ſoli Deo placere deſiderans, ſanctæ converſationis habitum & deſertum quæſivit, 22. *q.* 189. 1. *ad* 2.

3. In regula beati Benedicti conceditur probationis annus nuper ad religionem converſis, 22. *q.* 189. 1. *ad* 1.

4. Beatus Benedictus dicit, quod ſi prælatus aliquid impoſsibile præceperit, tentandum eſt, 12. *q.* 13. 5. 6.

5. Hoc autem dictum ſancti Benedicti ideo dicitur, quia an aliquid ſit poſsibile, ſubditus non debet ſuo judicio diffinire, ſed in unoquoque judicio ſuperioris ſtare, 12. *q.* 13. 5. *ad* 3. & 22. *q.* 64. 6. *ad* 3.

6. Mandat beatus Benedictus in regula ſua, quod venientibus ad religionem non ſit facilis præbendus ingreſſus, ſed probandum eſt an ſpiritus à Deo ſit, 22. *q.* 189. 9. *ad* 1.

1. Benefacere omnibus quilibet tenetur in præparatione animi pro loco, & tempore, 22. *q.* 31. 2. *o.*

2. Aliquod beneficium eſt quo poſſumus & tenemur benefacere omnibus, ſaltem in generali, ſc. orare pro omnibus fidelibus & infidelibus, 22. *q.* 31. 2. *ad* 1.

3. Malis debemus benefacere in auxilium naturæ, non autem culpę, 22. *q.* 25. 6. *c. ad* 2. item *q.* 31. 2. *ad* 2. item *q.* 32. 9. *ad* 1. & 168. 3. *ad* 3.

4. Magis conjunctis eſt magis benefaciendum, cæteris paribus, 22. *q.* 26. 6. *c.* & *q.* 31. 3. *o.* & *q.* 32. 9. *o.* & *q.* 71. 1. *c.*

5. Subventio, gratiarum actio, & reverentia debetur omni benefacienti, 22. *q.* 166. 3. *o.*

1. Beneficentia eſt facere bonum. Et eſt actus amicitiæ, vel charitatis, ſecundum rationem communem, 22. *q.* 31. 1. *o.*

2. Non eſt virtus ſpecialis, ſed actus ex-

terior amicitiæ, ſicut benevolentia eſt actus ejus interior, 22. q. 31. 4. o.

1. Beneficium eſt ſtatim recompenſandum ſecundum affectum, ſed expectanda eſt opportunitas effectus, 22. q. 106. 4. o.

2. Recompenſatio beneficii debet eſſe major accepto, 22. q. 106. 6. o. & q. 107. 2. c.

3. Pertinet ad tres virtutes diverſimode, ſc. ad juſtitiam, ubi eſt debitum legale, ut in mutuo & aliis hujuſmodi, ad amicitiam vero, & gratiam, ubi eſt debitum morale, 22. q. 31. 1. ad 3. & q. 106. 5. c. & q. 108. 2. ad 1.

4. Beneficium & recompenſatio magis in affectu conſiſtit, quam in effectu, 22. q. 106. 3. ad 5. item ad 6. item 5. o. item 6. ad 1.

5. In recompenſando beneficium juſtitia attendit datum, amicitia utilis attendit utilitatem, ſed amicitia honeſti & gratiæ attendit affectum dantis, 22. q. 31. 1. ad 3. item q. 77. 1. ad 3. item q. 78. 2. ad 2. item q. 106. 5. o.

6. Nullius beneficium eſt tantum ſicut parentum. Ideo in recompenſatione beneficiorum ſunt cæteris præferendi, niſi neceſſitas vel utilitas, vel alia cauſa præponderet, 22. q. 31. 3. ad 3. item ad 4. & q. 101. 1. c.

7. Omnia beneficia ſecundum communem rationem reducuntur ad amorem, & omnia nocumenta ad odium, ſed ſecundum ſpeciales rationes ad diverſas virtutes, vel vitia, 22. q. 31. 4. ad 2.

8. Filius poteſt parentibus majus beneficium recompenſare, quam accepit ſecundum affectum, non autem ſecundum effectum, 22. q. 106. 6. ad 1.

9. Beneficia Dei tota ſingulis hominibus ſunt exhibita, 3. q. 1. 4. ad 3.

10. Præcipua Dei beneficia ſunt creatio, & quies mentis in Deum per gratiam, & gloriam, 12. q. 100. 5. ad 2.

11. Omnis ſolemnitas, vel ſacrificium veteris legis fuit inſtituta propter aliqua beneficia Dei præterita, vel futura, 12. q. 100. 5. ad 2.

12. Licitum eſt petere beneficium ſine cura pro ſe digno, & indigenti, non autem cum cura, 22. q. 100. 5. ad 3.

13. Dans beneficium non meliori, ſed ſufficientiori, non peccat, 22. q. 63. 2. o.

14. Beneficia Eccleſiaſtica magis debent dari plus idoneis ad regimen Eccleſiæ, quam magis conſanguineis, ſed de patrimonio, & licitis lucris eſt è converſo, 22. q. 63. 1. c.

15. Dans beneficium ſpirituale conſanguineo minus digno peccat per acceptionem perſonarum, non autem ſi ſit æque dignus, 22. q. 63. 2. ad 1. & q. 185. 3. c.

16. Dans beneficium ratione conſanguinitatis graviter peccat, & eſt ſimonia, ſi per hoc intendit aliquod bonum proprium, 22. q. 63. 1. c. & 2. ad 2. & q. 100. 5. ad 2. & q. 185. 7. ad 1.

Benignitas eſt idem cum effectu, ſc. habitus benefactivus, & ad loquendum dulciter, 12. q. 70. 3. c. & 22. q. 80. ad 4.

1. Benevolentia proprie eſt actus voluntatis, quo alteri volumus bonum, 22. q. 27. 1. c.

2. Eſt tantum ad rationalia, 1. q. 20. 2. ad 1.

Beſtia dicitur quaſi vaſtia, propter crudelitatem, ut leo, urſus, & hujuſmodi, 1. q. 7. 2. ad 2.

1. Beſtialitas, ſicut ſecundum Philoſoph. ponitur extra numerum aliarum malitiarum humanarum, quia humanum modum tranſcendit, ita à ſanctis ponitur extra numerum peccatorum, quę in ipſis fidelibus inveniuntur, quaſi gravius eis. Tamen ſi ad aliquod de ſeptem capitalibus reduci debeat, poterit ad ſuperbiam reduci, ſecundum definitionem Auguſtini, 22. q. 154. 11. ad 2.

Bibere pluries in die licet jejunantibus, niſi fiat in fraudem, 22. q. 147. 6. ad 2. item ad 3. item 3. q. 80. 8. ad 4.

1. Bigamia inducens irregularitatem incurritur quadrupliciter, & impedit omnem ordinem: ſcilicet cum quis habet plures uxores de jure ſucceſſive; cum ſimul habet plures uxores unam de jure, & aliam de facto; cum plures habet ſucceſſive, unam de jure, & aliam de facto; & quando viduam ducit in uxorem, 22. q. 108. 4. ad 2.

2. Cum bigamia tollat ſignificationem ſacramenti integram, & per conſequens ſignificationem conjunctionis Chriſti cum Eccleſia, quæ eſt unius ad unam, merito irregularitatem inducit, s. q. 66. 1. c.

3. Sive uxorem unam quis habuerit de facto, ſive alteram de jure, (ubi eſt quædam ſacramenti ſimilitudo) irregularitas efficitur, ſicque bigamiæ utroque modo irregularitas annexa eſt, s. q. 66. 2. o.

4. Ex hoc quod vir uxorem non virginem ducit, irregularis efficitur, non autem ex hoc quod corruptus corruptam ducit, s. q. 66. 3. c.

5. Sicut baptiſmus non tollit conjugium, ſic nec bigamię irregulatitatem tollere poteſt, s. q. 66. 4. c.

6. Cum irregularitas bigamiæ non ſit de jure naturali, ſed poſitivo, poteſt Papa cum bigamo diſpenſare in omnibus ordinibus, Epiſcopus vero ſolum in minoribus, niſi in quibuſdam caſibus, s. q. 66. 5. c.

Bilinguis idem eſt, quod ſuſurro, 22. q. 74. 1. ad 3.

1. Blaſphemia in communi eſt attribuere Deo, quod ei non convenit, vel detrahere ab eo, quod ei convenit, 22. q. 13. 1. o.

2. Pertinet ad genus infidelitatis, aggravans eam, 22. q. 13. 3. c.

3. Quælibet ſemper eſt peccatum mortale, quando eſt cum deliberato conſenſu, 22. q. 13. 2. o.

4. Ex lapſu linguæ eſt peccatum veniale, ſi hoc non intendebat, 22. q. 13. 2. ad 3.

5. Eſt graviſſimum peccatorum omnium, 22. q. 13. 3. o. item 3. q. 80 3. c.

6. Simpliciter eſt gravior homicidio, & perjurio, ſed ſecundum quid eſt é converſo, ſcilicet ratione nocumenti, 22. q. 13. 3. ad 1. ad 2.

7. Eſt contra primum, vel ſecundum pręceptum decalogi, 12. q. 100. 1. c. item 22. q. 13. 2. ad 2.

8. Ex deliberatione oritur ex ſuperbia, ſed ex turbatione oritur ex ira, 22. q. 158. 7. ad 1.

9. In Spiritum Sanctum dicitur dupliciter, ſcilicet, dicere contra deitatem, finalis impœnitentia, & peccatum ex malitia, 22. q. 14. 1. o.

10. Hæc dicitur ſimpliciter ſcilicet contra perſonam Spiritus Sancti, & contra attributum ejus, 22. q. 14. 1. 3. c.

11. In Spiritum Sanctum poteſt fieri tripliciter, ſcilicet corde, ore, & opere, 22. q. 13. 1. c. item q. 14. 1. c. ad 1.

12. Ex deliberatione peccare eſt peccare in Spiritum Sanctum, 22. q. 34. 2. ad 1.

13. Peccatum ex malitia, ideſt ex electione mali, dicitur peccatum in Spiritum Sanctum, ſed ex ignorantia in filium, & ex infirmitate, ideſt ex paſſione, in patrem, 22. q. 14. 1. 3. c.

14. Non omne peccatum ex malitia eſt peccatum in Spiritum Sanctum, ſed tantum ex malitia, quæ eſt cum contemptu impedientium peccatum, 22. q. 14. 1. o. & 4. c. & q. 100. 1. ad 2.

15. Non omnis contemptus boni impedientis peccatum eſt blaſphemia in Spiritum Sanctum, ſed tantum contemptus illorum, quæ directe ducunt ad pœnitentiam, & remiſſionem peccatorum, 22. q. 105. 2. ad 2.

16. Hoc peccatum eſt generale ratione habitus, ſed eſt ſpeciale ratione contemptus, 22. q. 14. 1. ad 3.

17. Blaſphemia in Spiritum Sanctum, ut ſpeciale peccatum eſt contemptus doni, quo homo retrahitur à peccato, non autem eſt peccatum ſequens ex eo, 22. q. 118. 5. ad 3.

18. Species ejus ſecundum tertium modum, ſcilicet ut eſt peccatum ex malitia, ſunt ſex, ſcilicet deſperatio, præſumptio, impœnitentia, obſtinatio, impugnatio veritatis agnitæ, & invidentia fraternæ gratię, 22. q. 14. 2. o. item q. 36. 4. ad 2.

19. Hoc peccatum eſſe irremiſſibile, exponitur tripliciter á doctoribus, ſcilicet vel quia eſt finalis impœnitentia, & ſic nullo modo remittitur. Vel quia, quantum eſt de ſe, habet meritum, ut non remittatur quantum ad pœnam. Vel quantum ad culpam, inquantum excludit ea, per quę fit remiſſio peccatorum; 1. q. 64. 2. c. & 22. q. 14. 3. o. & q. 118. 5. ad 3. & q. 86. 1. ad 2. & ad 3.

20. Eſt deſperatum ex parte peccantis, non autem ex parte Dei, 22. q. 14. 3. c. ad 1.

21. Homo poteſt primo ante alia peccata habere hoc peccatum, licet raro contingat, 22. q. 14. 4. o.

1. Bonitas Dei acquiritur à creatura rationali, tanquam perfectio ejus objectiva: ab aliis autem ſecundum ſimilitudinem tantum, 1. q. 6. 1. ad 2. & q. 65. 2. c. fin. & 12. q. 1. 8. c.

2. Omne bonum eſt bonum ſola ſimilitudine divinæ bonitatis, 1. q. 105. 5. c.

3. Nihil divinæ bonitatis participatione omnino caret, 1. q. 19. 4. ad 1. item q. 23. 4. ad 1.

4. Omnia opera Dei attribuuntur bonitati ejus, 1. q. 105. 2. ad 2.

5. Univerſum perfectius participat, & repręſentat bonitatem Dei, quam quęcumque alia creatura, 1. q. 15. 2. c. item q. 47. 1. c. fin. item 2. ad 1.

6. Deum poſſumus aliqualiter intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non eſſe bonum, 22. q. 2. 8. ad 3.

7. Omnia ſunt bona bonitate Dei, 1. q. 6. 4. o. item 22. q. 23. 2. ad 1. item q. 27. 3. c.

8. Ut principio effectivo, exemplari, & finali, 1. q. 6. 4. o. item 22. q. 23. 2. ad 1. item q. 27. 3. c.

9. Deus vult, quod ſua bonitas multiplicetur ex ſui ſimilitudine propter ſe, ſicut propter finem operantis, & propter utilitatem creaturæ, ſicut propter finem operis, 1. q. 44. 4. c. ad 3.

10. Quodlibet bonum ex additione alterius fit melius, præter optimum ſimplex, ex cujus participatione omnia ſunt bona, 12. q. 34. 3. ad 2.

11. Differentia triplex bonitatis Dei, & creaturarum, ſcil. quia ſolius Dei eſſentia eſt ſuum eſſe, & ei non adinveniunt aliqua accidentia, & ad nihil aliud ordinatur ſicut ad finem, 1. q. 6. 3. c.

12. Per hoc quod Deus creavit omnia ut eſſent, non excluditur quin creavit omnia propter ſuam bonitatem, 1. q. 65. 2. ad 1. fin.